

Страх од књиге, Сузана Тамаро
Приказ књиге

Ова књига има мало страна, али се у њој много тога десило. На само двадесетидевет страна главни јунак ове књиге, дечак Леополд, суочио се са великим проблемом, побегао од куће и нашао решење на невероватном месту. Уместо родитеља и психолога помогли су му један слепи старац и продавачица у књижари.

Ова књига ме научила да треба да разговараш о страховима, проблемима и жељама. То значи да треба да питаш друге шта они стварно желе и зашто то желе. А не да им намећеш своје жеље. Исто важи и за проблеме. Решење Леополдовог тате читањем књига у грамима уопште није одговарало Леополду пошто од није могао да чита. Зато се у једном тренутку осећао као експрес лонац.

Допало ми се како је слепи старац у парку разговарао са дечаком. Он је слушао дечака и имао времена за њега. Преварио га је и навео га да му чита у књижари. Ту је продавачица и приметила да Леополду требају наочаре. Ја разумем овог дечака зато што и ја носим наочаре и заболи ме глава када их не носим.

У причи старца сам препознао делове прича које много волим, попут Гуливерових и Одисејевих авантура, па ми је био мало сумњив. Касније је и сам признао Леополду да је узео делове других прича када му је причао о свом животу. То је урадио да би мотивисао Леополда да чита.